

अपेक्षा

सुख, दुःख मान, अपमान
कधी प्रेम कधी उपेक्षा
जन्मदात्री मुकच साऱ्यांची
नाव तीच अपेक्षा

तीन अक्षरी शब्द छोटा
किती मात्र बोर
पूर्ण झाली नाही म्हणजे
शिक्षा होतेच कठोर

नातं कुठलंही असो
हीच वर्चस्व ठरलेलं
उगवणार तेच पण
जे असतं पेशलेलं

अपेक्षेला कसं कळतं
कुठे घर बांधायचं ?
कुठे कसं उडवायचं ?
अन कुठे कसं सांभायचं ?

पूर्ण होत असते तेव्हा
कुणी दुखल घेत नाही
उख मुकच असा मारते
आस्तेन्व तिचं स्मरणात राही

प्रेमाच्या बदल्यात प्रेम
अपेक्षा नाही मोठी
अपेक्षा ती पूर्ण व्हावी
ही इच्छा वांझोटी

नात्यात अपेक्षांचं आस्तेन्व
अपरिहार्य कधीच नसतं
निरपेक्ष नाती जपणं
का मग इतकं अवघड असतं ?

काय मिळालं न पाहता
करता यावं अर्पण
कृष्णार्पण म्हणून करावे
साऱ्या अपेक्षांचे समर्पण

सौ. गौरी मंदार गानू

